የሰ/መ/ቁ. 26399

ኀዳር 05 ቀን 2000 ዓ.ም.

ዳኞች፡- መንበረፀሐይ ታደሰ

ፍስሐ ወርቅነህ

መስፍን ዕቁበዮናስ

ተሻገር ገ/ሥላሴ

አብዱራሂም አህመድ

አመልካች፡- አቶ ኃ/ማርያም ባዩ - ጠበቃ አቶ ማርቆስ ወ/ሰንበት ቀረበ፡፡

ተጠሪ፡- 1ኛ/ አቶ ሳሙኤል ጎሳዬ

2ኛ/ ወ/ሪት ፀሐይ ጎሳዬ
3ኛ/ ወ/ት መንበረ ጎሳዬ
4ኛ/ ወ/ት ወይንሸት ጎሳዬ
5ኛ/ መቅደስ ጎሳዬ

ከ2ኛ እስከ 5ኛ ያሉት ጠበቃ አቶ ኃይሉ አግዘው አልቀረቡም፡፡

1ኛው ተጠሪ በዚህ የሰበር ክርክር እንዲቀርብ በምትክ መጥሪያ ጥሪ ተደርጎለት በጥሪው መሠረት አልቀረበም፡፡ በሌላ ወገን አመልካችነት በተመሣሣይ ጥሪው ተደርጎ አለመቅረቡን በማረጋገጥ ጉዳዩ ይኸው ተጠሪ በሌለበት ነገሩ እንዲሰማ በሰበር መ/ቁ. 22556 ትዕዛዝ የተሰጠበት ስለሆነ ይህም ጉዳይ እርሱ በሌለበት እንዲሰማ ተደርጓል፡፡

እኛም ጉዳዩን ተመልክተን ፍርድ ሰጥተናል፡፡

<u>ፍ ር ድ</u>

የሰበር አቤቱታው የቀረበው የፌ/ከ/ፍ/ቤት በይግባኝ ተመልክቶ በመ/ቁ 23363 ሐምሌ 03 ቀን 1998 ዓ.ም. በዋለው ችሎት በሰጠው ውሣኔ ቅር በመሰኘት መሠረታዊ የሕግ ስህተት የተፈፀመበት ነው የሚልበትን ነጥብ በመደርደር አመልካች ይኸው ውሣኔ እንዲሻር በመጠየቁ ነው፡፡

ጉዳዩም ባጭሩ እንደሚከተለው ነው፡፡

ከተራ ቁጥር 2 እስከ 5 ድረስ የተዘረዘሩት ተጠሪዎች በሥር የመጀመሪያ ደረጃ ፍ/ቤት ከሣሽ ሆነው በ1ኛ ተጠሪ ላይ ክስ አቅርበዋል፡፡ የክሱም ፍሬ ቃል ከሟች አባታችን ከአቶ ጎሳዬ ሩጋቶ በወረዳ 05 ቀበሌ 06 የቤት ቁጥር 586 የተመዘገበውንና በውርስ የተላለፈልንን የጋራ ሀብታችንን እንዲያስተዳድርልን እና እንዲሸጥ ውክልና ሰጥተነው የነበረ ቢሆንም ውክልናው ከተሻረ በኋላ መሻሩን እያወቀ ስለሸጠው የተደረገው የሽያጭ ውል ይፍረስልን የሚል ነው፡፡

ክስ የቀረበለት ፍ/ቤትም ጉዳዩን ተመልክቶ ጥር 03 ቀን 1994 ዓ.ም. በዋለው ችሎት የሽያጭ ውል እንዲፈርስ አድርጎ ተዋዋዮቹ ወገኖች ሻጭና ገገር ውሉ ከመደረጉ በፊት ወደነበሩበት ሁኔታ እንዲመለሱ ወስኗል፡፡

የአሁን አመልካችም ይህ ውሣኔ በተሰጠበት ጉዳይ የክርክር ተካፋይ መሆን ይችል የነበረ መሆኑን በማሳየት ውሣኔው ተነስቶና የእርሱ ክርክር ተሰምቶ እንደገና ዳኝነት ይሰጥበት ዘንድ በፍ/ብ/ሥ/ሥ/ሕ/ቁ 358 መሠረት አቤቱታ አቅርቧል፡፡ በዚህም አቤቱታ ላይ፡-

- ከሣሾች ካቀረቡት ክስ እና ፍ/ቤቱ ከሰጠው ውሣኔ መረዳት እንደሚቻለው ውሉ ተሰርዞ ይረከቡት የተባለው የንግድ ድርጅት እና የንግድ ሥራው የሚከናወንበት ቤት የባለሃብትነትና የይዞታ ባለመብት በመሆን ይዘው የሚጠቀሙበት አቤቱታ አቅራቢ ወይም ተቃዋሚ በመሆናቸው የተሰጠው ውሣኔ መብቴን ይነካል፡፡
- እንዲሁም ተዋዋይ ወገን ያልሆኑ 3ኛ ወገኖች ከተዋዋይ ወገኖች መካከል አንዱን ብቻ በመክሰስ ተዋዋይ ወገኖች ያደረጉትን ውል ለማሰረዝ የሚያስችል የሕግ መሠረት የላቸውም፡፡
- የሥር ፍ/ቤት የሰጠውን ውሣኔ ለማስደገፍ የጠቀሳቸው የፍ/ብ/ሕ/ቁጥር 2190/2/ እና 2193/1/ ይህንን ለማድረግ የሚያስችሉ ድንጋጌዎች አይደለም፡፡
- በቁጥር 2190/1/ እና /2/ የተደነገገው በመሠረቱ በቁጥር 2191 እና በቁጥር 2193/1/ ከተደነገጉት ጋር ተገናዝቦ ሲታይ ከ3ኛ ወገን ጋር

የተደረገውን ውል ማፍረሱን ወካይ በግልጽ ወይም በዝምታ ለ3ኛ ወገን ባስታወቀው ጊዜ ውሉ እንዲፈርስ እንደሚቆጠር የውሉ መፍረስም ስለሚያስከትለው ውጤት በፍ/ብ/ሕ/ቁ 1808-1818 የተደነገገው ተፈፃሚ እንደሚሆን በቁጥር 2193/1/ ሥር የተመለከተው ከሚገልጽ በስተቀር ውሉ እንዲፈርስ ወካዩ በፍ/ቤት ክስ በሚያቀርብበት ጊዜ ተዋዋዮችን የክስ ተከፋይ ሲያደርግ ወይም ከተዋዋዮቹ መካከል ተወካዩን ብቻ የክሱ ተከፋይ በማድረግ ከ3ኛ ወገን ጋር የተደረገውን ውል በማፍረስና በ3ኛ ወገን እጅ የሚገኘውን ንብረት ለማስለቀቅ እንደሚያስችል የሚደነግግ አይደለም።

- ተወካይ የተባለው ተከሣሹ እና ተቃዋሚው የተዋዋሉበት ንብረት ከመጋቢት 09 ቀን 1988 ዓ.ም ጀምሮ ተመዝግቦ የሚገኘው በዚሁ በሻጩ ስም በመሆኑ፣
- የውክልና ሰነዱም ከአባታቸው የውርስ ሀብት ውስጥ የሚደርሳቸውን ድርሻ እንዲያስተዳድርላቸው፣ እንዲሸጥና እንዲለውጥላቸው የሚያሳይ እንጂ ክርክር ያስነሳውን ንብረት በተለይ የሚጠቀስ ባለመሆኑ፣
- ተቃዋሚው በተከሣሹ ስም ተመዝግቦ የሚገኘውን የንግድ ድርጅት ገዝተውና የንግድ ሥራው የሚከናወንበትን ቤት በስማቸው በማስመዝገብ ድርጅቱን ለሌላ ለ3ኛ ወገን በሽያጭ አስተላልፈውት የሚገኝ በመሆኑ፣
- ከሳሾች የውክልና ሥልጣኑ ቀሪ ስለመሆኑ አግባብ ባለው ማስረጃ ያላረጋገጡ በመሆኑ የሚሉትን በመጥቀስ እንደዚሁም የሕግና የፍሬ ነገር ክርክሮች ታይተው እንደገና ሊወሰንልን ይገባል በማለት ተከራክረዋል።

ተከሳሽም የተቃዋሚውን የመከራከሪያ ነጥብ እንደሚቀበሉት ገልፀው የተሰጠው ውሣኔ እንዲሻር ጠይቀዋል።

በከሣሾች በኩል የቀረበው ክርክር ደግሞ ሲታይ፡-

- ምንም እንኳ ከሳሾች በተቃዋሚውና በተከሳሹ መካከል የተደረገው ውል እንዲፈርስላቸው ዳኝነት የጠየቁ ቢሆንም በፍ/ብ/ሕ/ቁ. 2190/2/ በተደነገገው መሠረት ውሉን የማፍረስ መብታቸው በሕግ የተሰጠ በመሆኑ ፍ/ቤቱ ለክሱ ምክንያት የሆነውን ፍሬ ነገር ከሕጉ ጋር በማገናዘብና በመተርጎም ውሣኔ የመስጠት ሥልጣኑን ተጠቅሞ ይህን ሕግ የተመለከተውን ጉዳይ ተቀብሎ ወሰነ እንጂ ክርክሩ የውል ይፍረስ አይፍረስ ጉዳይ አይደለም።

ስለሆነም ከሳሾች ውሉን በፍ/ብ/ሕ/ቁ. 2190/2/ መሠረት በማፍረሳቸው ተቃዋሚው የሚኖረው መብት ውሉ እንዳይፈርስ ወይም እንዳይፀና በማለት መከራከር ሳይሆን በውሉ መፍረስ ምክንያት የደረሰ ጉዳት ካለ በፍ/ብ/ሕ/ቁ 2193፣ 2194 እና 2195 በተመለከቱት ድንጋጌዎች መሠረት ተገቢውን የዳኝነት ገንዘብ በመክፈል በተለየ ክስ ዳኝነት መጠየቅ ነው።

የንግድ ሥራው የሚንቀሳቀስበትን ቤት በስማቸው ማስመዝገባቸውን መነሻ በማድረግ የተከራከሩ ቢሆንም የንግድ ሥራ የሚንቀሳቀስበት ቤት የንግድ ድርጅቱ አካል መሆኑ በንግድ ሕጉ የተደነገገ በመሆኑ ተቀባይነት ያለው አይደለም።

የሽያጭ ውል የተደረገበት የንግድ ድርጅት በተከሳሽ ማለትም በተወካዩ ስም የተመዘገበ ነው የተባለውን አስመልክቶ ለማስረዳት ያቀረቡት ማስረጃ በቤት ቁጥር 586/ሀ/ የተጠቀሰ መሆኑን የሚያስረዳ እንጂ የአባታችን ንብረት የሆነውን ቁጥር 586 የሚጠቅስ አይደለም። ይህም ንብረት በቁጥር 586/ሀ/ እና/ለ/ ተብሎ ተከፍሎ አይታወቅም።

ሿሚው ለእንደራሴው የሰጠውን ሥልጣን የሚሽርበት ሁኔታ የተለየ ሥርዓት እንደሚከተል በፍ/ብ/ሕ/ቁ. 2183 የተመለከተ በመሆኑ የውክልና ሥልጣኑ ቀሪ ስለመሆኑ በተገቢው ማስረጃ አልተረጋገጠም የሚለው መከራከሪያ ሕጋዊ መሠረት የለውም የሚል ነው።

በፍ/ብ/ሕ/ሥ/ሥ/ቁ. 360/2/ መሠረት ጉዳዩን የመረመረው ፍ/ቤትም በመ/ቁ. 01927 ሰኔ 12 ቀን 1995 ዓ.ም. በዋለው ችሎት ተቃዋሚው ያቀረበው የዳኝነት ጥያቄ የንግድ መደብሩን አስመልክቶ የተደረገ ውልን ለማሰረዝ ብቻ ሳይሆን የማይንቀሳቀስ ንብረት የሆነውን ቤት ጭምር ለማስለቀቅ ነው በማለት ክርክር ያቀረቡ ቢሆንም ፍ/ቤቱ አስቀድሞ ውሣኔ የሰጠበት ጉዳይ የንግድ ድርጅትን የሚመለከት ነው። የንግድ ድርጅት ሲባል ደግሞ ድርጅቱ የሚገኝበትን ቤት የመከራየት መብትንም የሚያካትት በመሆኑ ክርክር በቤቱም ላይ ተደርጓል፤ ውሳኔም በቤቱ ላይ ተሰጥቷል ለማለት አያስችልም።

በሌላ በኩል ተዋዋይ ወገን ያልሆኑ ሦስተኛ ወገኖች ተዋዋይ ወገኖች ያደረጉትን ውል ለማሰረዝ ከተዋዋይ ወገኖች አንዱን ብቻ ነጥለው ለመክሰስ የሚያስችላቸው የሕግ መሠረት የላቸውም በሚል የቀረበውን ጉዳይ በሚመለከት ወካዮች ከሳሾች እንደራሴው ቀሪ በሆነው ሥልጣኑ የሠራውን ሥራ በፍ/ብ/ሕ/ቁ. 2090/2/ መሠረት በተሰጣቸው መብት መሠረት መሻራቸውን ፍ/ቤቱ ከማረጋገጥ አልፎ ውል እንዲፈርስ ወይም እንዲሰረዝ የሰጠው ውሣኔ የሌለ መሆኑን ካለማገናዘብ የቀረበ ክርክር በመሆኑ ተቀባይነት ያለው አይደለም በሌላ አገላለጽ የድርጅቱ ሽያጭ ውል የፈረሰው በፍ/ቤቱ በተሰጠው ውሣኔ ሳይሆን ከሳሾች በሕግ በተሰጣቸው ሥልጣን መሠረት ነው።

እንደራሴው ቀሪ በሆነው ሥልጣኑ የሠራውን ሥራ ወካዩ የመሻር ሥልጣን ያለው ለመሆኑ በፍ/ብ/ሕ/ቁ. 2190/2/ የተደነገገ በመሆኑ ይህንን በማድረግ በቁጥር 2191 እንደተደነገገው የ3ኛ ወገን ጥያቄ የማቅረቡ ጉዳይ እንደቅድመ ሁኔታ የሚታይ አይደለም። የ3ኛ ወገኑም ግዴታ አይደለም ስለሆነም በዚህ ረገድ የቀረበው ክርክርም ተቀባይነት ያለው ሆኖ አልተገኘም።

እንደዚሁም የሽያጭ ውሉ ከመፈፀሙ በፊት የወክልና ሥልጣኑ የተሻረ መሆኑን የመስቀለኛ ጥያቄ በተቃዋሚዎች አማካኝነት በቀረበላቸው ምስክሮች በሚገባ የተረጋገጠ በመሆኑና ይህንንም ጉዳይ በምስክር ለማስረዳት የሚከለክል ሕግ ባለመኖሩ ማስረጃው ተቀባይነት የለውም በሚል ያቀረቡት

ክርክር ዋጋ ያለው አይደለም፤ የሚሉትን ምክያቶች በመንተራስ ተቃዋሚው በፍ/ብ/ሕ/ቁ. 2195 መሠረት ኪሣራ ከሚጠይቁ በቀር በዚህ መዝገብ የተሰጠውን ውሣኔ ለማሻር የሚያበቃ ምክንያት አልተገኘም በማለት ከዚህ በፊት የሰጡትን ውሣኔ አጽድቋል።

ይግባኙን የተመለከተው የፌዴራል ከፍተኛው ፍ/ቤት በይግባኝ ግራ ቀኙን ካከራከረ በኋላ በፍ/ብ/ሥ/ሥ/ሕ/ቁ. 348/1/ መሠረት ውሣኔውን አጽንቷል።

የሰበር አቤቱታው ፍሬ ቃል በሥር ፍ/ቤት በተሰጠው ውሣኔ ላይ ተፈጽሟል የተባለውን የሕግ ስህተት በዝርዝር የሚገልጽ ከመሆኑ በቀር በይዘቱ በሥር ፍ/ቤት ከተነሣው ክርክር የተለየ ባለመሆኑ በድጋሚ ማስፈሩ አስፈላጊ ሆኖ አልተገኘም። እንዲሁም ለሰበር አቤቱታው በተጠሪ በኩል የተሰጠው መልስ ከዚህ በፊት ከተደረገው ክርክርም የተለየ አይደለም።

እኛም ጉዳዩን አግባብነት ካለው ሕግ ጋር አገናዝበን ተመልክተናል።

በአንድ ውል ተዋዋይ ያልሆኑት ሦስተኛ ወገኖች አንዱን ተዋዋይ ለብቻ ለይተው ለመክሰስ የሚያስችላቸው የሕግ መሠረት ሳይኖር በዚህ አኳኋን የቀረበው ክስ ሥነ-ሥርዓታዊ አልነበረም፣ የሕግ ስህተት የተፈፀመበት በመሆኑ ሊታረም ይገባል የሚለውን ነጥብ እንደ አንድ የሰበር ቅሬታ አድርገው አመልካች ማቅረባቸውን ተገንዝበናል። ይሁን እንጂ እንደተባለው የአሁን አመልካች በዚህ በተነሣው ክርክር የሙግት ተካፋይ መሆን እየተገባው ተከፋይ ሳይሆን ጉዳዩ እንዲታይ መደረጉ በአንድ ሙግት የክርክር ተካፋይ መሆን የሚገባቸው ወገኖች እነማን ናቸው? የሚለውን አስመልክቶ ከሚደነግገው የሕግ ክፍል አንፃር ሲታይ የክሱ አቀራረብ የሕግ ግድፈት የተፈፀመበት መሆኑን ያሳያል። ይሁን እንጂ ይህ መሆኑ እንደታወቀ በክርክር አመራር ረገድ የተፈፀመን ጉድለት ፍርድ ከተሰጠም በኋላ ቢሆን ፍርዱን በሰጠው ፍ/ቤት እንደገና ከሚታይላቸው ሥርዓቶች ይህ አንዱ መሆኑ ተረጋግጦ አመልካች የክርክሩ ተሳታፊ ባልሆነበት ጉዳይ የተሰጠው ፍርድ መብቱን የሚነካ መሆኑን መነሻ በማድረግ ውሣኔው እንዳልተሰጠ ተቆጥሮ አመልካች ባለበት ክርክሩ

እንዲቀጥል ተደርጓል፡፡ ከመሰማት መብትም ሆነ ከሚዛናዊ የዳኝነት አካሄድ አንፃር በአመልካች ላይ የተጓደለበት ሥርዓት ከላይ በተገለፀው ሁኔታ ተስተካክሎ አመልካች አለኝ የሚለውን የፍሬ ነገርም ሆነ የሕግ ክርክር የማቅረብ መብቱ የተጠበቀ በመሆኑ በሥር ፍ/ቤት የቀረበው የሰበር ቅሬታ ነጥብ ተቀባይነት ያለው ሆኖ አላገኘነውም፡፡

በሌላ በኩል የሥር የመጀመሪያ ደረጃ ፍ/ቤት የአመልካቾችን የመከራከር መብት ከጠበቀ በኋላ ከዚህ በፊት ሰጥቶት የነበረውን ውሣኔ ለማጽናት በዋነኛነት መሠረት አድርጎ የያዘው ነጥብ ለተወካይ የተሰጠው የውክልና ሥልጣን ቀሪ ከሆነ በኋላ በወካዩ ስም ሕጋዊ ተግባር ፈጽሞ ከተገኘ እና ወካዩም ይህንኑ ተግባር ካላፀደቀው ወይም ካልተቀበለው ተወካዩ የፈፀመው ውል ፈራሽ መሆኑን ሕጉ ይደነግጋል፡፡ እነዚህ ፍሬ ነገሮች መኖራቸው ከተረጋገጠ ውልን የማፍረስ መብት ለወካዩ በሕግ የተሰጠው ሥልጣን በመሆኑ በዚህ አኳኋን የተፈፀመው ውል ሊፈርስ ይገባል ወይስ አይገባም? የሚለውን አስመልክቶ ፍ/ቤቶች ዳኝነት የመስጠት መብት የላቸውም የሚለውን ነው፡፡

ይሁን እንጂ ስለዚሁ ጉዳይ የተቀመጡትን ድንጋጌዎች እርስ በርሳቸው አስተሳስረን ከተመለከትናቸው ከዚህ መሰል ትርጉም የሚያደርሱ ሆነው አይታዩም፡፡

ይኸውም እንደራሴው ቀሪ በሆነው ሥልጣን መሠረት በሌላ ሰው ስም ወይም ወካይ በነበረው ሰው ስም በሠራ ጊዜ በስሙ የተሠራበት ሰዉ እንደፈቃድ በስሙ የተሠራውን ሥራ ለማጽደቅ፣ ለመቀበል ወይም ለመሻር መብት አለው በማለት በፍ/ብ/ሕ/ቁ. 2191/2/ ከተደነገገ በኋላ በዚሁ በተሰጠው መብት ተጠቅሞ አንዱን መንገድ እንዲከተል ወይም እንዲመርጥ ከእንደራሴው ጋር የተዋዋሉት ሦስተኛ ወገኖች ለማስገደድ እንደሚችሉ እና aሚው ከሦስተኛ ወገኖች በቀረበለት ጥያቄ መሠረት ወዲያውኑ ካላስታወቃቸው እንደራሴው የሠራውን ሥራ እንዳልተቀበለው ሕጉ ግምት የወሰደ ለመሆኑ ተከታይ በሆነው ድንጋጌ ተመልክቷል፡፡

እንግዲህ aሚው በግልጽም ይሁን በዝምታ እንደራሴው ሥልጣኑ ቀሪ ከሆነ በኋላ የሠራውን ሥራ ያልተቀበለው መሆኑ ከተረጋገጠ የዚሁ ያለመቀበል ውጤት በቁጥር 2193 ተደንግጓል፡፡ የዚህን ድንጋጌ ይዘት ስንመለከት aሚው ይህንኑ የእንደራሴውን ሥራ ካልተቀበለው ምን ጊዜም ይኸው ውል ፈራሽ ነው የሚል አይደለም፡፡ ይልቁንም ከፍ/ብ/ሕ/ቁ. 1808 እስከ 1818 ድረስ የተመለከቱትን ድንጋጌዎች ተከትሎ የውሉ መፍረስ ወይም መሰረዝ ሊወሰን የሚችል መሆኑን የሚያመለክት ነው፡፡ ይህም እነዚህኑ አግባብነት ያላቸውን ድንጋጌዎች በመከተል ውሉ ሊፈርስ የማይችልበት አጋጣሚ ያለ መሆኑን የሚያሳይና ነገር ግን ውሉ የሚፈርስ ሆኖ በተገኘ ጊዜ ውሉ በመፍረሱ ምክንያት በቅን ልቦና ከእንደራሴው ጋር በተዋዋሉት 3ኛ ወገኖች ላይ ለሚደርሰው ጉዳት ካሣ የሚጠየቅበት መንገድ የሚያመቻች ድንጋጌ ነው፡፡

ይህ ሆኖ እያለ የሥር የመጀመሪያ ደረጃ ፍ/ቤት የaሚው ፈቃድ ያልተሰጠበት መሆኑ በተረጋገጠ ጊዜ ሕጉ በእራሱ ውሉን ፈራሽ ያደርገዋል፡፡ ፍ/ቤቱ ይህንኑ በሕግ የተሰጠውን ሥልጣን ከማወቅ አልፎ ውሉ ሊፈርስ ይገባል ወይስ አይገባም? በሚለው ነጥብ ላይ ዳኝነት የመስጠት ሥልጣን የለውም በሚል የሰጠው ትርጉም መሠረታዊ የሕግ ስህተት የተፈፀመበት ሆኖ አግኝተነዋል፡፡

ከዚህ አንፃር አሁን የተያዘውን ጉዳይ ስንመለከት አመልካች የንግድ ድርጅቱን ከ1ኛ ተጠሪ ከገዛ በኋላ መልሶ ለሌላ ሦስተኛ ወገን በሽያጭ ያስተላለፈውና በእጁ የማይገኝ የመሆኑ ጉዳይ በተጠሪዎችም የተካደ ፍሬ ነገር አይደለም፡፡ እንደራሴው የውክልና ሥልጣኑ ቀሪ ከሆነ በኋላ የፈፀመው ተግባር ነው ከተባለና ይህንኑ ተግባር aሚው አልተቀበለውም ከተባለ የዚሁ የአለመቀበል ውጤት ከላይ እንደተመለከተው ከፍ/ብ/ሕ/ቁ. 1808-1818 የተመለከቱትን ድንጌዎች ተከትሎ የሚወሰን ይሆናል፡፡

ከላይ ከተረጋገጠው ፍሬ ቃል አንፃር አግባብነት ያለው ድንጋጌ በፍ/ብ/ሕ/ቁ. 1816 ነው፡፡ ይኸውም ግራ ቀኙ በጉዳዩ ላይ በተከራከሩበት ጊዜ

አከራካሪውን ንብረት ሌላ ሦስተኛ ወገን ከአመልካች ገዝቶ በእጅ አድርጎት ይገኛል፡፡ በዚህም ድንጋጌ መሠረት በቅን ልቦና ለሆነ ሦስተኛ ወገን የተሠራው ሥራ ውጤት ጠቃሚ ከሆነ ይህ ይፍርስ አይፈርስ የሚለው ውል እንደረጋ እንዲቀር ያደረጋል የሚል በመሆኑ የዚህ ክርክር አድማስ በአመልካችና በተጠሪዎች ብቻ ተወስኖ የሚቀር ሳይሆን የሦስተኛ ወገኖችንም ጥቅም የሚጠብቅ ነው፡፡ ስለሆነም የዚህን 3ኛ ወገን መብት ለመጠበቅ አስፈላጊ የሆኑት የቀና ልቦና እና የተሠራው ሥራ ውጤት ጠቃሚነት መስፈርቶች የተሟሉ ሆነው እስከተገኙ ድረስ የ3ኛውን ወገን መብት ከመጠበቅ አንፃር ይህ አከራካሪ የሆነው ውል የሚፈርስ ሆኖ አልተገኘም፡፡

በመሆኑም የተሸጠው ንብረት በሻጩ ስም ተመዝግቦ የሚገኝ ነው? ወይስ አይደለም? ሻጩ በእራሱ አቋም የሠራው ሥራ ነው? ወይስ ቀሪ በሆነው በእንደራሴነቱ ሥልጣን? ወደሚሉት አከራካሪ ነጥቦች ዘልቆ መመርመር ሳያስፈልግ ከላይ በተገለፀው የሕግ ትርጓሜ አመልካች እና 1ኛ ያደጉት ውል ሊፈርስ የሚገባው ሆኖ አልተገኘም፡፡

ው ሣ ኔ

1. የፌ/መ/ደ/ፍ/ቤት በመ/ቁ. 01927 ሰኔ 12 ቀን 1995 ዓ.ም. የሰጠው ውሣኔ እና የፌ/ከ/ፍ/ቤት በመ/ቁ. 23363 ሐምሌ 03 ቀን 1998 ዓ.ም. የሰጠው ውሣኔ በፍ/ብ/ሥ/ሥ/ሕ/ቁ. 348/1/ መሠረት ተሽሯል፡፡
2. አመልካች አቶ ኃ/ማርያም ባዩ እና 1ኛ ተጠሪ ሳሙኤል ጎሳዬ ጥር 24 ቀን 1993 ዓ.ም. በወረዳ 05 ቀበሌ 06 በቤት ቁጥር 586/ሀ/ በተመዘገበው ቤት ላይ ያደረጉት ውል ሊፈርስ አይገባም፤ የረጋ ነው ብለናል፡፡

መዝገቡ ተዘግቷል፡፡

የማይነበብ የአምስት ዳኞች ፊርማ አለበት፡፡

ነ/ዓ

የሰ/መ/ቁ. 32241

መጋቢት 9 ቀን 2000 ዓ.ም

ዳኞች፡- መንበረፀሐይ ታደሰ
ዓብዱልቃድር መሐመድ
ሐጎስ ወልዱ
ሒሩት መለሠ
ታፈሰ ይርጋ

አመልካች፡- ወ/ሮ ካሣች ተካልኝ - ጠበቃ ጌታቸው ሞላ

ተጠሪ፡- 1. አቶ ኃ/ማርያም አበበ - ቀረቡ፡፡
2. ወ/ሮ ትዕግሥት ዱሬሣ - ቀረቡ፡፡

መዝገቡ ተመርምሮ ቀጥሎ የተመለከተው ፍርድ ተሰጥቷል፡፡

ፍ ር ድ

ይህ ጉዳይ የተጀመረው በፌ/መ/ደ/ፍ/ቤት ሲሆን የአሁን አመልካች ከሳሽ ተጠሪዎች ደግሞ በተከሳሽነት ተከራክረዋል፡፡

በዚህም መሠረት አመልካች በተጠሪዎች ላይ ባቀረቡት ክስ 1ኛ ተጠሪ የአመልካችን ንብረት እንዲያስተዳድር በአመልካች አማካኝነት ጥቅምት 2 ቀን 1998 ዓ.ም. የውክልና ስልጣን ተሰጥቶት የነበረ ሲሆን ከዚያ በኋላም 1ኛ ተጠሪ አመልካችን አግባብቶ ቃለመሐላ ትፈጽሚያለሽ በማለት ወደ ንፋስ ስልክ ላፍቶ ክፍለ ከተማ ውልና ማስረጃ ምዝገባ ጽ/ቤት በመውሰድ አመልካች አንብቤ ምንነቱን ያልተረዳሁትን ሰነድ ሚያዝያ 19 ቀን 1998 ዓ.ም. እንድፈርም አድርጎኛል፡፡ ከዚያም አመልካች ያለአግባብ ለ1ኛ ተጠሪ ውክልና መስጠቴን ስገነዘብ በማግስቱ ሚያዝያ 20 ቀን 1998 ዓ.ም. ውክልናውን ሽሬያለሁ፡፡ ሆኖም ሰነዶቹ 1ኛ ተጠሪ እጅ ስለነበሩ በአራዳ ክ/ከተማ የሚገኘውን የአመልካችን ጅምር ቤትና ኒሳን የቤት መኪና ለባለቤቱ ለ2ኛ ተጠሪ እጅግ አነስተኛ በሆነ ዋጋ ሸጧል፡፡

ስለሆነም 1ኛ ተጠሪ ከኑሮ አጋሩ ከ2ኛ ተጠሪ ጋር ያደረገው የቤትና የመኪና ሽያጭ ውል ከእራሱ ጋር እንደተደረገ ስለሚቆጠር በፍ/ብ/ሕ/ቁ. 2188